

Homilia de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca
Diüenge de PASQUA
Catedral de Mallorca, 17-IV-2022

Rebent l'anunci de la Resurrecció de Jesús, i volent viure a fons lo que significa Pasqua per als seguidors de Jesús, ens proposam fer de **l'anunci que ha marcat la història de la humanitat** una vivència que ompli el nostre cor d'alegria i ens disposa a orientar la nostra vida, la del nostre ser, dir i fer, cap a un *horitzó definitiu*, que abasta més enllà del que veuen els nostres ulls i capten els altres sentits. **La fe ens regala una nova forma de mirar i d'existir**, uns *altres ulls* que capten realitats espirituals més enllà de les nostres humanes possibilitats i previsions en el temps.

Sant Pau ens ho ha dit amb un llenguatge ben entenedor: **«Ja que heu ressuscitat amb Crist, cercau allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimau allò que és de dalt, no allò que és de la terra»**. Cercar allò que és de dalt, estimar allò que és de dalt, és *cercar raons profundes de viure des de Déu*, és voler trobar el goig d'una *vida plena, joiosa, feliç*, és projectar i *unificar tota l'existència* en Aquell que és el Cap del Cos, Jesús, essent nosaltres els seus membres, com quan ens va comparar a les sarments unides al Cep. Si el Cap ha ressuscitat, el Cos també ha de ressuscitar. El Cep té vida i la dona, les sarments, que som nosaltres, també la tenim i amb abundància, com també va dir Jesús. Com a creients, tinguem clara aquesta convicció.

Aquest Jesús, del qui la lectura dels Fets dels Apòstols avui ens diu que **«Déu el va consagrar unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, va passar per tot arreu fent el bé i donant la salut, perquè Déu era amb ell»**, aquest Jesús, ressuscitant, ha capgirat el rumb de la història convertint-la en història de la salvació. Embarcats en aquest corrent de vida i cercant allò que és de dalt, sentim la responsabilitat sobre el nostre moment històric, el que presenta tantes vertents distintes, tantes aspiracions legítimes i a la vegada tants fracassos i frustracions, personals i col·lectives. Posats a conèixer i practicar l'Evangeli de Jesús, **el repte que tenim és com fer-lo arribar i fer arribar la seva llum sobre la situació dramàtica que estam vivint la humanitat**.

La resurrecció de Jesús ens col·loca en la direcció de fer-la present en aquells llocs i entre aquelles persones que estan sofrint l'atropellament de la seva vida, de la seva llibertat, del seu viure en la normalitat d'una activitat quotidiana que els proporcioni créixer en dignitat i viure en pau. Ho podem comprovar durant aquest temps pasqual, llegint els relats de les aparicions, com la primera salutació del Ressuscitat, **el primer desig que manifesta és la pau**. **«Pau a vosaltres!»**, diu i ho repeteix cada vegada. *Què significa per a nosaltres aquests desigs? A on ens condueix? A què ens compromet?*

Durant més de dos anys, i encara no podem dir que s'hagi acabat, hem tingut la contrarietat de la **pandèmia del coronavirus**. N'hi ha hagut prou amb aquest minúscul i deforme, però perillós element de la naturalesa per a recordar-nos que la nostra condició humana és feble, és mortal. Si en el cas de la malaltia aquesta és l'experiència, també ho és en el cas dels conflictes bèl·lics a molts països, quan entra en escena la violència i s'arriba a un **estat de guerra com la d'Ucraïna**, una guerra que està provocant infinitat de morts, no només en els exèrcits que s'enfronten, sinó entre la població civil innocent, homes i dones, joves i infants, i destruint els seus habitatges.

El virus no coneix fronteres, però la guerra, que seria evitable, tampoc. Per això, contemplant les conseqüències nefastes, com qui contempla Jesús clavat a la Creu -tal com ho hem reflexionat repetidament aquests dies de Setmana Santa i abans- també estam experimentant **-com a corrents de resurrecció-**, onades de **sensibilització** i de **solidaritat** enfront de tant sofriment i que mostren el rebuig unànime d'una humanitat que, d'una part, ha lluitat sense descans contra la malaltia i, de l'altra per mor de la guerra, ho està fent contra la injustícia i l'atropellament dels drets humans individuals de les persones i els drets col·lectius dels pobles. No podem quedar contents volent aconseguir una normalitat com la d'abans, com tantes vegades deim, ja que a una **nova situació** hi hem de respondre amb **noves respostes**, que hauran de ser *més solidàries* per vèncer desigualtats, *més valentes* per transformar i transformar-nos a fons, *més coherents amb la nostra fe* per confiar-ho tot a la força contra el mal i el pecat que la **Resurrecció de Jesús** ens comunica.

Vull acabar pregant amb les paraules de sant Francesc d'Assís, en les que demana ser forts i conseqüents en el compromís de construir a pau, signe viu de resurrecció.

¡Señor, haz de mí un instrumento de tu paz!
Que allí donde haya *odio*, yo ponga **amor**;
donde haya *ofensa*, yo ponga **perdón**;
donde haya *discordia*, yo ponga **unión**;
donde haya *error*, yo ponga **verdad**;
donde haya *duda*, yo ponga **fe**;
donde haya *desesperación*, yo ponga **esperanza**;
donde haya *tinieblas*, yo ponga **luz**;
donde haya *tristeza*, yo ponga **alegría**.

¡Oh, Maestro! que no busque yo tanto
ser consolado como **consolar**;
ser comprendido, como **comprender**;
ser amado, como **amar**.

Porque **dando** es como se recibe;
olvidando, como se encuentra;
perdonando, como se es perdonado;
muriendo, como se **resucita** a la vida eterna.